

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa M. P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Centralnemu Zarządowi Służby Więziennej
w W.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 września 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego**
- 3) zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w [...] na rzecz radcy prawnego L. M. kwotę 120 (sto
dwadzieścia) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług
z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący

wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być, zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód M. P. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 września 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby skarga była oczywiście uzasadniona. Zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398 § 1 k.p.c., nie może polegać na wyjaśnieniu kwestii, które mają znacznie tylko dla rozpoznawanej sprawy. Skarżący zaś wyraźnie oczekuje, że Sąd Najwyższy wypowie się, czy dobra osobiste powoda zostały naruszone oraz czy Sąd Apelacyjny naruszył wskazane przepisy postępowania. Ponadto, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, wymagające wypowiedzi Sądu Najwyższego to nie można jednocześnie twierdzić, że zaskarżone orzeczenie jest na tyle wadliwe, iż bez pogłębionej analizy prawnej uznać należy go za oczywiście wadliwe. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398 § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie § 15 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 25, w zw. z § 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490).